Ч. 19. (9.850) Львів, неділя 24. вересня 1922. Почтову належність оплачено гуртом. Рік XL.

ДІЛО

Виходить щоденно рано.

РЕДАКЦІЯ Й АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок 10., II. пов.
Конто почт. щад. 143 372.
Адреса тел.: „Діло—Львів“.
Нач. Редактор приймає від 10—11 год. передпол.
Рукописів редакція не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА
Місячно в краю 2000 Мп.
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 дол., Франції, Голяндії, Бельгії 10 фр. фр., Італії 10 лірів, Німеччині 300 н. марок, Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. корон, Румунія 50 лей, Болгарії 50 левів, Австрії 2.500 мп. Зміна адреси 100 мп.

В справі оголошень звертатися до Адміністрації.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 30 Мп.

Видає: ВИДАВНИЧА СПІЛКА „ДІЛО“. Начальний редактор: ФЕДЬ ФЕДОРЦІВ.

Львів, 22. вересня 1922.

На перехрестю. На перехрестю англійсько-французької політики наступили важні події. Протегована Англією Греція, що на протязі трьох літ здійснювала великі геленські сни про могутність, скочується в пропасть. Тріюмфує ставленник Франції — Кемаль паша.

В Малій Азії йшла завзята війна між Греками і Турками, що становила одночасно вперту боротьбу між Англією і Францією за опановання Близького Сходу. До перших днів цього місяця горою була Англія, побідна пісня лунала на вулицях Атен, грецька армія погрожувала заняти Царгород, а король Константин в глибині душі мрів про реституцію византійського цісарства.

Очайдушна думка засіла в голові Льойда Джорджа. Покоривши Німеччину, слід було упоратись з ісламським світом, котрий постійно звертав свої очі на Царгород, на султана, каліфа ісламського світа. Турецька імперія, султан-каліф, Царгород, центр політично-релігійної величі Ісляму, ось що стояло на перепоні Англії. Треба знищити цей центр, треба відвернути увагу магометан від Царгороду, треба повернути їх очі на Альбіон, треба запрягти їх в ридван світової англійської політики. З тою метою відповідно спрепарований мировий трактат в Севр остаточно усував Турків з Европи і Царгороду, Малу Азію ділив між союзників, ціле малоазійське побережа віддавав Греції, а Туреччину замикав в розмірно невеличкі рамки решток Малої Азії.

Спомагана Англією фінансово й мілітарно Греція стала міцною ногою на архипелягу і на побережу та посунула свою армію в глибину турецької території. Окросна ad minimum, придавлена й розбита Туреччина була безрадна. В столиці порядкували Англійці, султан став в суті річи їх політичним вязнем. Але зорганізований в Ангорі „бунтівничий“ уряд Кемаля паші заходився боротьби й оборони турецької державної величі. Кемаль паша, турецький націоналіст, перш усього увійшов в союз з большевиками, а опісля в тісне порозуміння з Францією, котра тут мала нагоду перехрещувати ненависну англійську політику. В Царгороді, тих воротах Східної Европи, як висловлювався Наполеон, міцно всадовилася Англія, загрожуючи великодержавним змаганням Франції й Італії. Ця остання найскорше зробила відворот, зрікаючись своєї частки в Малій Азії і тим чином настроюючи прихильно до себе турецький уряд, з котрим десять літ тому воювала в Триполісі. Франція пішла ще далі. Вона зреклася Кілікії в користь Туреччини, отворила ангорському урядови доступ до моря, відступила армії Кемаля паші зайве їй озброєння. Кемаль паша, спомаганий і заохочуваний до боротьби з Грецією, а властиво з Англією, з одного боку Москвою, а з другого Парижем, ладився до удару. Перш усього він підготовив 300-тисячну, прекрасну армію і розпочав наступ. Перший удар був спрямований на полудневу грецьку армію, котра відразу розсипалася. Ще тяжча доля стрінула північну армію біля Ушаку. Начальний вожд грецький і кількасот офіцирів попало в полон, а здеморалізовані жовнірі перемінилися в розбійничо-грабіжницькі ватаги. Дня 10. вересня Кемаль паша заняв Смирну і ціле малоазійське побережа.

Турецька побіда в нівець обернула грецькі мрії і поважно захитала англійською всемогучістю на Близькому Сході. Кемаль паша, союзник большевиків і комбатант Франції в її боротьбі з Англією, став паном положення. Англійське візвання до замирення він трактує визиваючо, жадаючи віддання Царгороду, Тракії, розуміється, цілої Малої Азії і привернення Болгарії коридора до Егейського Моря. Англія в першу чергу хоче задержати панування над Дарданелями і до цього вдержання свободи проливів мобілізує Францію й Італію. Царгород може бути під деякими умовами отворений Туреччині. Поруч з тим Англія вказує Югославії й Румунії на небезпеки, які їх ждуть, колиб Турки знову всадовилися на Балкані. Поруч з тим Льойд Джордж завзиває домінії прислати військові сили до Европи, щоби виключити всякі можливі несподіванки.

На тім підкладі родяться погляди про неминучість нової воєнної заверюхи, котра в зложених відносинах сучасного життя може перемінитися в новий світовий пожар, може відродити події з чотиролиття 1914—1918. Чи аж до цього дійде годі сказати, але незаперечним фактом є, що розбіжність англійсько французьких інтересів находиться в дуже острій фазі. Від того, як поведеться зменшити ту розбіжність і дійти до приємливого для обох сторін компромісу, залежить дальший розвій подій на окраїнах Европи, а може і в цілій Европі.

При зміні адреси просимо не забувати подати і попередню свою адресу.

З Волині та Холмщини.

Володимирщина перед виборами.

Довго обговорювалося в українській пресі питання: приймати Волині чи не приймати участи у виборах до польського сойму й сенату. Остаточно Українці Волині при праці, в розгарі передвиборчої акції.

Які труднощі можна стрічати в такім випадку, ми знаємо з практики минулих літ у нас. Але ж все це не може навіть зрівнуватися з труднощами, які стрічає малий гурток української інтелігенції при передвиборчій акції на Волині.

Інтелігентних сил — зовсім обмаль Немає кому працювати в повітових центрах, не говорючи вже про село. Немає людей, яких можна би протиставити сильній агітації найріжніщих польських партій, що щораз то обильніще лізуть на села.

Кромішня темрява, що окутує нашого Волиняка — це чинник, який улегчує облесливу працю ріжних агітаторів ворожих його інтересам. Треба би принайменше в кожній волости влаштувати віче, а для цього не має потрібних людей. Страшне полученя з селом, брак почти, відомі волинські осінні шляхи, надпрограмова цензура посилок до села місцевих „вуйтів“ і постерункових — це чинники, які унеможливлюють останній спосіб порозуміння з селом.

Засоби, які складаються з добровільного оподаткування свідоміщих Українців міста, далеко не можуть вистарчати, коли за надрукування відозви в 2000 прим. платить Український Виб. Комітет 40.000 мп.

До всього того треба додати ще ті докази „свободи“ передвиборчої акції, які з ласки своєї дає Українцям місцева польська влада, (закон виданий для цього на Волині мабуть не обовязує) для зразку подам:

Війт вербської волости стримав якийсь наказ, яким забороняється йому влаштовувати якінебудь віча чи збори в його волости без дозволу поліції.

В с. Могильно тої волости поліція заарештувала та відставила до Луцька солтиса і одного селянина того села за те лиш, що вони посміли прочитати і розяснити селянам відозву Українського Виб. Комітету.

Староство конфіскує відозви Виб. Комітету лише тому, що пишеться в них „неправду“ про заборону відкривання українських шкіл чи про те, що їх немає.

Відпоручники Комітету стрічаються на кожнім кроці з питаннями: „kto panu pozwolił agitować?“.

В селі Хмелеві польські осадники з киями відібрали легітимацію у відпоручника Комітету і грозили йому побоями, як що посміє агітувати.

На стації притримала поліція делегата села Ляшок на зїзд в Володимирі і вправді його випустила, але відібрала від його всі відозви, які той віз на село.

Від виборів усунена майже вся українська інтелігенція за браком „підданства“. Грають тут рішаючу ролю давні царські станові книги, в яких не поміщувалось „разночинцев“, що складалися з учителів, ріжних урядовців і духовенства.

Не зважаючи на все це Український Виб. Комітет Володимира напружує всі свої сили, щоби селян належно підготовити до виборів. З подивом треба дивитися на працю людей, які з цілою енергією взялися за зовсім нову для себе справу і ведуть її вповні успішно та подають надію, що доведуть селян свого повіту до виборів вповні підготованих, свідомих ваги хвилі і свого обовязку при виборах.

Тр. Тл.

Пан Ющаковський „ужендує“.

Волинський куратор п. Ющаковський, котрий повиганяв сотні українського учительства з посад, дає дальше відчувати своє „urzędowanie“. В 1922—1923 шкільнім році заборонив викладати українську історію не тільки в державних початкових українських школах, але і в приватній українській гімназії в Луцьку.

„У. Ж.“.

До виборів.

В Сарнах засновано 7. IX. повітовий український виборчий комітет. Першим кроком „współpracy“ комітету з адміністрацією був напад старости п. Скжинського на голову комітету п. Дружиловського, бо такий комітет на думку п. старости Сарненського не є легальний і не може істнувати, бо не предвиджений законом виборчим.

„У. Ж“.

Пр. 296/7. В Імени Річипосполитої Польської! Суд окружний карний яко Трибунал пресовий у Львові рішив на внесок Прокураторії Державної, що зміст часопису „Діло“ ч. 14. з дня 16. вересня 1922. в артикулах під нагологком: 1) „Шлеське memento“ між словами: „наслідки“ а „господарки“, „кепська“ а „господарка“, „наслідки“ а „господарки“, „бгуш“ а „в Бориславі“; 2) Пресовий бандитизм а „Пласт“ між словами: „перед“ а „судом“; 3) З польських справ — під тит. „Благодать польської влади“; 4) „Jak trwoga to do Boga“ між словами: „Галичині“ а „не признає“; 5) Арештують“ між словами: „до-н су“ а „Ще“; „Жіночий Вістник“ з написом „Польські вибори і наше жіноцтво“ між словами: „урин“ а „цеї“, „покликати“ а „жіноче“, „населення“ а „Мілена“ містить в собі єство злочину з §§. 65 з. к. і проступків з §§ 300 і 305 з. к. узнав доконаву в дни 15. вересня 1922. р. конфіскату за оправдану і зарядив знищення цілого накладу і видав по думці § 493 п. к., заказ дальшого розширювання того друкового письма. Заразом видав наказ відвічальному редакторови тої часописи щоби се рішення помістив безплатно в найблизшім числі і то на першій стороні. Невиконання того наказу потягає за собою наслідки предвиджені в § 21 закона друк. з 17. грудня 1862 Д. п. з. № 6 ex 1863, а іменно засудження за переступство на грапну до 4.000 Мп. — Львів, дня 15. вересня 1922. (Підпис нечиткий.)

Ш[illegible]ать.

В звязку з передвиборною працею і поліція не має „спокою". 8. вересня б. р. поліція з містечка Домбровиці, сарненського повіту перевела ревізію у тамтейшого дяка Українця п. Тимоша Синельника в звязку з тим, що в Домбровиці готовляться Українці до виборів. Треба зазначити, що п. Синельник не є політиком, а провадить культурно-освітну працю, а тепер, як свідомий Українець хотів приготовитись до виборів, в тим самим став уже в очах адміністрації „політиком". „У. Ж".

Передвиборчий рух.

10. вересня в Луцьку відбувся повітовий селянський зїзд. На зїзд прибуло більш трьохсот делегатів.

11. вересня відбувся повітовий селянський зїзд в Ковлі при участи чотирьох сот делегатів.

В с. Седлиськах замостенського повіту відбулось 10. вересня передвиборче віче.

24. вересня відбулось перше предвиборче віче всіх селян гром. Турка холмського повіту.

Справа Східної Галичини.

Польський сойм в справі Східної Галичини.

„Chwila" доносить:

„Перший день останньої соймової сесії стояв під знаком східногалицької справи. Ще в полудне прийшло до живої виміни думок на конвенті сеніорів в справі проєкту автономії. Уряд думав внести цей проєкт як наглий внесок, щоби мати за собою атут на міжнародній арені.

Правиця положила своє veto: Ґломбіньскі спротивився наглости внеску, а лівиця заховувалася „невтрально". Уряд був змушений згодитися помістити проєкт на шестім місци порядку нарад і відіслати його до конституційної комісії.

Становище уряду в справі проєкту є дуже прикре, бо ще з ранку між послами кипіло з приводу випадків, які занотовано останніми тижнями на терені від Сяну до Збруча. Посли з незвичайним обуренням оповідали про акти террору, про підпали убивства і т. д. Доказано, що більше як 1000 ваґонів збіжа згоріло у Східній Галичині. Посли є тої думки, що вину за террор у Східній Галичині треба приписати у значній мірі урядови Чехословаччини, який стремить до створення коридора, що лучив би Чехословаччину з Росією, шляхом піддержки змагань українського населення були домагання, щоби міністр закордонних справ Нарутовіч зачав енергічну акцію відносно політики уряду в Празі. Після засідання зібралися східногалицькі посли на вечірну нараду. Зібрання якии проводив Старовєйскі тревали 3 години.

Участь в нарадах взяв премієр Новак і Маковскі.

Засідання мало характер стисло довірочний. Міністри вложили реляцію в справі теперішньої ситуації у Східній Галичині на основі звітів одержаних від директора департаменту Урбановича і генерального виборчого комісаря Бресевича.

Премієр Новак заявив, що уряд розпочав енергічну акцію для здавлення терору у Східній Галичині.

виний навязати з Англією переговори в справі миру.

Подорож льорда Керзона.

„Таймс" обговорюючи подорож льорда Керзона до Парижа пишуть, що Англія обстоює рішучо свободу проливів, навіть на випадок, колиб мусіла розпочати акцію на власну руку.

Льорд Керзон як б. віцекороль Індії мав нагоду добре пізнати магометанські настрої і безперечно не прийме ніякого предложення, яке моглоб торкати національну гордість Турків. Англійський уряд готов розпочати з Францією спільну акцію, яка вела би до щасливої розвязки справи Тракії.

Провідник національного руху в Тракії в полоні.

З Атен доносять, що Греки перевезли на остров Крету провідника національного руху в Тракії, якого полонили в часі відступу своїх військ з окупованої території.

Відповідь анґорського уряду.

Аґ. Вольфа доносить з Парижа, що уряд Анґори відповів на інтервенцію Франції, Англії і Італії. Відповідь удержана в поміркованім але рішучім тоні. Невтральну полосу устaлено — говорить відповідь — актом, якого не признаємо себто договором в Севр. Признаємо ваш побут там, де тепер находитеся і перебуваєте від 3 років, як також ваша бажання миру. Не маєте потреби побоюватися нашого походу на Царгород, Ґаліполі і лінію Чатальджі, але не можете боронити території, яку зайняли, були грецькі війська.

Становище югославянського уряду в справі Тракії.

„Еко де Парі" доносить, що югославянський міністр закордонних справ Нінчіч заявив французькому урядови, що бельградський уряд не противиться приділенню Тракії разом з Адріянополем до Туреччини.

Англійський полк в Канаку.

„Таймс" доносять з Царгороду, що англійський полк піхоти прибув до Канаку. Стежа кемалістів дійшла до границі, не перейшла одначе невтральної полоси.

Франція проти оружної акції.

Зарядження французького уряду в справі відходу французьких військ з азійського побережа і Дарданелів, викликало в Льондоні велике враження. „Дейлі Експрес" пише, що є це бомба, яку кинено з Парижі і заявляє, що Англія буде сама боронити невтральної полоси. Цей погляд висказано на двох засіданнях кабінету. Обговорювано головно зарядження потрібні перед висланням війська, маринарки і воздушної фльоти. Висилка вже переводиться. Кемалісти не дали ще дотепер відповіди на остереження, яке вислано їм ще в минулу пятницю. „Дейлі Експрес" звертає увагу на зміну політики французького уряду і запитує, чи антанта видержить цей удар.

Виїзд Нінчіча з Льондону.

Нінчіч, котрий відбув конференцію з Льойд Джорджом, Керзоном і Чемберленом заявив представникови „Таймсів", що предметом нарад було положення витворене побідою Турків. Нінчіч відїхав до Парижа.

Франція не хоче конфлікту з Туреччиною.

„Матен" доносить, що французький посол в Льондоні в часі свойого побуту в Форін Офіс представив спосіб, як Франція задумує полагодити справу мира на Сході. Франція не буде боротися по стороні Греків і протягом 24 годин відкличе свої війська з невтральної полоси, щоби не дійти до конфлікту з турецькими військами.

Довкола грецько-турецького конфлікту.

Англійці укріплюють Чанак.

„Морнінґ Пост" доносить з Константинополя, що англійська піхота укріплює стрілецькі рови в околиці Чанаку, щоби боронити Дарданелів перед можливим наступом Кемалістів.

Становище Румунії і Югославії.

„Пті Парізіен" доносить, що кабінети букарештенський і бельградський відповіли на запрошення англійського кабінету в справі участи в обороні проливів, що ні Букарешт, ні Бельград, не думають тепер підіймати акцію, якої користи не є цілком ясні і певні.

Кемаль Паша до англійського уряду.

„Н. Фр. Пр." доносить з Берліна: Англійський уряд одержав телеграму від Кемаля Паші, де цей заявляє, що вважає Англію своїм ворогом, одначе все таки є схиль-

Галицькі відносини.

[illegible] експедиції в Любачівщині.

Дня 5. ц. м. невислідженi досі люди перетяли на зелізничому шляху Любачів Башня телефонічні дроти. Для вислідження виновників цего „саботажу" спроваджено зі Львова двох тайних агентів, які начали пошукування. В парі з цим заведено в Любачеві і доокомличних селах стан облоги. Дня 8. ц. м. розміщено в Любачеві на вул. Дахнівській сотню війська. Рівнож розкватировано цілий курінь зі скорострілами в с. Молодові, одну сотню післано до с. Залуже, а 11. ц. м. розміщено на передмістю Заперекіп скорострільну сотню з 8-ма скорострілами. Спроваджено також відділ військової жандармерії і розміщено в домах українських громадян. Жовнярі твердять, що це „karna ekspedycja" і господарять з цего титулу після вподоби. В селі Молодові забирають пашу і дрова, а крім цего кожний господар має даром набити соломою 2 сінники, які присилається з військових казарм в Любачеві. Всякі зажалення у старшин кінчаться арґументом „tak trzeba", „macie Ukrainę". Повіт. комісар по-

ЮРІЙ КМІТ.

3)

ГИМН ОДРУЖІННЯ.

(Вирвок з повісти „Мандрівка").

(Продовження.)

Читаю, переписую, сльози роню, бентежуся, завдро стає, що є одиниці, яким уділяється повнота найвищого щастя, що входять до раю, а я нуждаюся, караюся і в стражданнях з незагоєною раною несповненого бажання сконаю...

Подружжя! Ні, ні, не ялось домішувати жовчі до багатої насолоди!

Клонюся вам, золоті стрічки — прибрані ви в найкращі мережаночки, умаєні в найдобірнійші квіточки...

Тішуся, радію, хоч у глухому болю марнію, нидію, що се не мріяння, не хоробливі еротичні уявлення, а й справжня дійстність пережинань у сімох літах...

Звичайно доводиться читати [illegible] журби, хмарні сгор[illegible], потрясаючі сцени недолі, а тут зібрано тільки чару, тільки блисків, якими пишеться подружня нива...

На сьому багатстві здвигнена теж величня будівля міркувань і розважань про ріжні боки людського життя.

Даю і їм місце. Нехай являються деревця з зеленими галузками і пожовклими листками!

Близь пораження, близь Голготи розвернені переобразні, товарні пишноти...

Нещастя нещасттям підгоняти — під собою береги зривати, замісць усі сили єднати й нову хату ставляти...

Замани низин без огнів вершин — затомна неволя й глуха, темна північ серед ліса, серед поля...

З сумлінням рахуй, характерно кредитуй, бо витончена чистота непорівнана цінність...

Під Олімп свій затягай крицеві підвалини, инакше всі задуми, всі розгони з ілюзійної глини...

Гляди на се, що є, що справжньо твоє, не будь у злудній ошуці, не стій з вітраками в злуці!

Все зрахувати, належно додати, безхибно відняти, будь — кому не довіряти — не будеш у пр[illegible]рвні, стрімголові зруги впадати.

В сучасному дні примірюй, надто провірюй і будуче-неминуче, з життєвих бо глибин виринає демон чорних, роспучних годин.

У змислові хвилювання нехай сплітаються й жаротою займаються екстазні, духові єднання, а матимеш справжній рай, вічно зелений гай, і невідквітний розмай!

Заки хто по чуже посягнув, попереду необачно й легкомисно своє проминув...

Кермуймо проворно ми річами, инакше возьмуть вони владу над нами!

Дано тобі життя, щоби ти його не змарнив, себе не погубив, других брутально не столочив, й все, що земне величнім духом окрилив.

Свої речі сумлінно ладнай, шляхи чужих манір обминай, а буде справжня воля й щасна доля.

Діяння нечистих рук — посіви трагічних мук.

Май очі й пізнавай небезпеки ночі!

Герой, хто слухати й наказувати вміє та про чесно величнє мріє.

Потрапляй на кладину, де помітнш загрову й відповідальну хвилину!

Своє діло поглиби й наперед самообманно не труби!

Свойому призванню з запалом оддай себе цілого, а довершиш у у радощах вчинку тривкого.

Як знайменувати, коли незгармонізований і здеорганізований поставлений других організувати й слухняности навчати?

Належній наказ дати, значить на золотих струнах душі вміло заграти.

В кого пристрасні сили сумління стемпили, з його вже моменти й нагоди забавку вчинили...

Нехай навкруг повінь гріха пініться, шаліє й руїнні вчинки сіє, прапор чесности й чолвіцтва високо підіймай, з хвилями змагайся, не подавайся, сонцю сонць уподобляйся, з звіриними хитростями не рівняйся, в зоряні вершини направляйся, де ангельський спів лунає, а дикий клекіт змовкає — не досягає...

Завжди мушу дбати, щоби добра слава не пропала й мою душу заневидня хуртовина не обняла...

„Гіден" гідно повинен чинити, а не торочити, хто і як буде судити.

Не під чужу скрипку чимчикуй, своє твори й міркуй.

Самостійний, хто ріжним подувам не розвійний.

Не хитайся, як тростина, не лякайся як дитина.

Будь вірний собі, не піддавайся роспучній журбі, хочби тебе понизили й брутально подавили.

Нехай тобою не кермують й

…ції в Любачеві грозить ще двома ескадронами кавалерії.

А пошукування агентів скінчилися тим, що на злобні доноси місцевого шумовиння арештовано 12. н. м. 5-ох українських студентів, а саме Юрка Лашкевича, Ярослава Михаловського, Богдана Кульчицького, Гриця Соханя і Івана Вахнянина. Останнього по переслуханню випущено на волю, а прочих відставлено під ескортою до Львова „dla dalszego śledztwa" і замкнено в арештах при вул. Сьвятого Тут переслухано їх ще раз, зроблено з усіх фотографічні і дактильоскопічні знимки, як з яких злочинців. Щойно 16. ц. м. відставлено їх назад до Любачева і випущено на волю. Місцеві Поляки, які не тямилися з радости підчас арештовання, тепер не тямляться зі злости, що усіх так скоро випущено.

Вибух бомби.

Як доносить „Kurjer Stanisławowski" в селі Угорники пов. Станиславів невідомі особи вкинули бомбу через вікно до помешкання війта Прокопа Чубея. Бомба експльодувала, але не убила війта. Війт вибіг на подвіре і на дверях побачив напись: „Смерть хруням"! Замах виконано за те, що згаданий війт заявив свою готовість взяти участь у виборах і активно допомагав Полякам у передвиборчій акції.

„Kurjer Stanisławowski" подаючи ту новинку накликує до реванжу і пімсти на Українцях.

Підпали.

„Gazeta Codzienna" подає 4 випадки підпалу в Долинщині і то на протязі одної ночі: В Долині спалено будинки у Юзефа Кубольця. Перед підпалом облито стодолу бензиною. Згоріли всі будинки враз із живим інвентарем, вартости 7 міліонів. У Кароля Мікульского підпалено стодолу із збіжем і будівельним матеріялом. Шкода виносить 5 міліонів. У Михайла Халуцкого згорів дім облитий бензиною. Втрата 2 міліони. Так само спалено дім люстратора державних лісів Грешля. Школа 5 міліонів.

Біля Перемишля в Бушковичках згорів фільварок з величезними магазинами збіжа. Загальна втрата 100 міліонів. В селі Машковицях горить двір із стиртами збіжа. Заграву пожежі видно на просторі кільканадесять кільометрів. На фільварку Єлінка пов. Рава Руська горить фільварок князя Сапіги. Шкода виносить 42 міліонів.

На лінії Сапіжанка Честин невідомі особи пірвали телеграфічні дроти. Те саме сталося на шляху Камінка струм. Милятин.

Всю вину приписує „Codzienna" українським „боюфкам" і нарікає дальше, що ані одного виновника не арештовано і досі.

Протипольські відозви.

„Kurjer Stanisławowski" повідомляє, що в Стрийщині і Скільщині між населенням появилися українські відозви із закликом до „різні Ляхів" підчас виборів. У відозві сказано, що панування Польщі незадовго скінчиться. Відозву підписав: „Комендант повстанців Йосиф Романюк".

Новий підпал.

Як довідуємося, невідомі особи підпалили збіже в дворі княгині Лосьової в Хотіни біля Калуша.

Вбивство делегатів до Варшави.

„Земля і Воля" доносить, що біля Вербіжа в Коломийщині „зарізано одного із членів гуцульських делегацій, які їхали з чолобитнею до Пілсудского.

„Селянсько-радикальна партія".

Павло Лаврук виступає на ширший горизонт.

В хвилі, коли українське громадянство Сх. Галичини заняло міцні оборонні позиції перед суцільним походом на елементарне право народу, коли всі верстви, всі суто-українські партії зєдналися до спільної праці й оборони, на політичний горизонт виступає безсоромний ступайка з Іспаса п. Павло Лаврук.

Допускаючи можливість, що й п. Павло Лаврук може і повинен бути чесною людиною, помістили ми 3. ц. м. його лист до Редакції, в котрім він прилюдно заявляє: „кандидувати на старостинську, ані на ніяку иншу хрунівську лісту навіть не думаю, о мандат не запобігаюся, а поступлю при виборах так, як всі инші політики і чесні люде. В кождім разі не инакше, як увесь український загал".

Так говорив і бився в груди п. Лаврук дня 3. ц. м., а вже дня 10. ц. м. поступив зовсім инакше. Зрештою, даємо слово нашому дописувачеви:

В неділю, 10. с. м., після Богослуження прийшов на площу перед церквою в Іспасі б. радикальний посол Павло Лаврук в намірі виголосити кандидатську бесіду. Спізнився, застав мало людей. Говорив: „Ми Русини (не каже вже Українці!) мусимо мати своїх послів!" Хвалився, що п. староста дав йому власть реорганізувати „Січи" і „спілки народні" і то без повідомлення староства. Яка безсоромність у того чоловіка! Він же простував допись в „Гром. Вістнику" з 22. серпня ч. 147., наче він не кандидує на польського посла.

Людям обіцює Павло Лаврук ріжні благодати, коли стане послом. От — казав — я вам вже виробив у п. старости, що не будете платити по 5 мп. за кільчастий дріт. (Чекайте пане посол, по виборах буде инакше..). Треба признати, що Павло Лаврук знає на якого хробачка рибу ловити. За Австрії обіцював Гуцулам ліси і пасовиска. Чому не роздав? Кажуть, що як їхав в „сальонці", то йому хтось мапи вкрав.. Сміються! Павло Лаврук є старостинським кандидатом і мусить війти. Як не будуть голосувати Українці, то будуть голосувати Поляки. Видно, Павлови Лаврукови засмакував „гуляш" в віденських ресторанціях і він хоче за всяку ціну дістатися знов до панського стола.

А вже вершком цього ганебного поведення п. Лаврука є його „маніфест". Приводимо уривки того „маніфесту" на вічну ганьбу і сором:

„Товариші Радикали і Січовики! По 8-літній перерві нашої славної діяльности відзиваємося отсе перший раз до Вас, Товариші. Наші політичні вороги народовці, що тепер трудовиками звуться, попівство, кацапи та всякого рода доморослі хруні тішилися і затирали собі вже з радости руки, що ми загинули на віки. Тимчасом ми віджили. Ідея радикальна незміруча, як довго жиє прибитий злиднями мужик і сільська біднота. Дух Драгоманова, Павлика і инших борців за селянську долю кличе до нас із могил: Єднайтеся і гуртуйтеся селяни в Селянсько-Радикальній Партії і Січах! На днях появиться наша селянсько радикальна часопись, орган селянсько-радикальної партії. Робіть у кождім селі віча і збори. Берімся разом до організації, бо тільки в організації сила народа! Не дайтеся, Товариші, збаламутити тільки провокаторам і шкідникам народньої справи. Всяких чорних духів, які підбурювали Вас до каригідних діл, гоніть геть від себе і дайте їм належну хлопську відправу. По всякі поради, як відновити „Народну Спілку" чи „Січ" звертайтеся тільки до бувшого радикального посла Павла Лаврука в Іспасі, почта Коломия, куди належить звертатися також в справах селянсько-радикальних видавництв. Коли хочете устроїти віче чи збори, то зверніться рівнож до нього, а він або сам приїде до Вас, або хто инший із селянсько-радикальних бесідників і організаторів".

Ось в яку дутку грає п. Павло Лаврук. Під плащиком організації „селянсько-радикальної партії" хоче збаламутити селян, розбити їх на атоми, здеморалізувати, запрягти в чужий ридван. Але наші селяне певно запитають його, під якими умовами він одержав від п. старости „власть реорганізувати „Січи" і „Спілки народні" і то без повідомлення староства"?

Тому, селяне, дайте позір на цю ошуканчу, юдину роботу п. Лаврука!

* * *

Комунікат.

Секретаріят Української Радикальної Партії у Львові подає отсим до відома всього українського громадянства, а особливо до відома всіх членів партії, що новоповсталий анонімний „Організаційний Комітет Селянської Радикальної Партії", який скривається за особу бувшого посла Павла Лаврука, не є партійною установою Української Радикальної Партії.

Остерігається наше селянство перед злочинною роботою зрадників, які ломлять під сучасну, історичну хвилю наші карні ряди і надуживають в своїх відозвах для своїх темних цілей великих Духів Драгоманова і Павлика.

Заразом подається до загального відома, що заподана польською пресою відомість, буцім то би д-р Кирило Трильовський стояв в близькім контакті з тою загадочною спілкою, зовсім не відповідає правді.

За Секретаріят УРП. у Львові:
Д-р Ілия Салагуб секретар партії, *д-р Іван Волошин, Осип Навроцький, Остап Павлів.*

…згудана хвилина, ні тьмава година, ні занада піднебіння, тільки нехай тебе пильнують і чарують характер та сумління!

Хто сльозами вмивався, з найтяжшим терпінням змагався, той в глибинах поринає, тайни розкриває, кипуче горе влекшає — його в недолі кожний радо стрічає.

Що швидко пощаститься, гнеть знову розлівиться.

Природа не знає скоків — тривкого нічого не здвигається серед бурхливих потоків — усьому потрібно правильно кружляючих, добірно скріпляючих соків...

Не гонім тут за щасттям, як спрагнені до водиці, як скотяга до травиці... Доля й недоля — се пальці твоєї лівиці і правиці.

В шумному життєвому морі світять три ясні зорі: боротьба в чортовині, перемога в лихій годині, допомога в скрутній хвилині.

Не можна забувати й без потрібности облишати: стежіння до сонячних висот і до розсипаних по найкрайніших шпилях духових пинот.

Окаяний злочин, прапор на полу покидати; не дарований теж чин: свойого завдання не розібрати й самому собі життя відбирати.

Безвідкличне хотіння, міцна воля — се вже до половини звершена доля.

В труднощах не угнуся, на закритих стромах не спинюся, а й начате кінчати метнуся. Скала провалиться, провал сяйвом осіниться й новий шлях промоститься...

Зневіру покидай, кровавим потом поле скропляй, а до величної мети поскоряй!

Безумний, хто хорониться, хоч батьківщина в судорогах веться, чи партійний принціп не пощербиться?

Як діло сповняєш, так теж душу прибираєш.

Артист, хто великим у малому починає, одно до одного складає, рівняє й на сьому монументи здвигає.

Не сей великий, що шумно, заповідає, а той, хто вірно й переможно кінчає.

Над ким нагода, випадковість бере владу, той стрімголовно летить у поневольну загладу.

Незломної точности пильно бережи й часову діленницю безпідмовно держи, то не світ над тобою, а й ти над світом станеш горою.

Справжньо той живе, чий дух переможно по спіненому морі пливе, чиє сумління тріюмфно гряде, хоч метільна буря з осередка й наверх гримявично гуде.

Хто ти, пізнаю не в святочному строю, а й похиленого над буденною дрібнотою.

Гоструха — цокотуха — посестра злого духа.

Жінці, що пустилася на пси, моралі не прав, чести не паси..

Не журіться, не горячіться, а й до життя твердо поверніться.

Близь вас садок чудово квіте, а ви спите й не глядите.

Буря гуде й ніч прийде, а що буде? Ви плили й життя розгубили.

Любити, значіть, душу й тіло святим огнем запалити, могутніми зробити та божеськими крильми до високих зривів обдарити.

Короткий забуття момент, у грайках, забавках початий — довгий потім лемент і шлях тортурний, заклятий.

Та тут ніхто нічого не договориться — воно все повторялося й повториться. Гуляє могутній демон — блискають злудні світла з під заслон...

Без великої, чаруючої любови куються для подружжя незривні окови.

Передподружні почування провір — витонченою мірою промір: Чи могутня стихія над вами витає й таємним чаром єства притягає?

Не дурманьте себе пустими словами, а й витрібовуйте взаїмно злучними душами.

Жінка, що жіночість „потеряла", з усім майном на затратне впала.

Обсипається подружня мораль — одслотяється грудь у глибоку віддаль... Не свому, а й чужому... Плаче душа біля порога — грається змисл перемога.

Змислові розгони міри не знають — з шумом греблі зривають і все гублять, заливають...

Якщо душа без високої мети, мусить у шалений танець сьвіта йти..

Уяво схаменися — з дикою клекітнею розховстаних змислів не дружися!

Хочеш матірю стати — мусиш світ і життя піднести...

У найвищому почитанню подругу май, а ти подруга духом здогоняй!

Що душу вбиває, саме се й тіло розкладає...

Якщо одно з одним не сплелись у вічній вірноті, безсмертній спільноті, то теж вони не найшлись на екстазній висоті і в ласк обильноті...

(Продовження буде)

Справа Східної Галичини перед Союзом Народів.

Женева. (ПАТ.) Комісія пяти постановила влучити до порядку денного Загального зібрання пропозицію Фільдінга в справі Східної Галичини й передати її політичній комісії, яка має зреферувати її на загальному зібранню.

Женева. (ПАТ.) Автентичний текст пропозиції Фільдінга в справі Східної Галичини звучить так: „Зібрання Союза Народів поновлює побажання другого зібрання з дня 27. вересня 1921 р., яке має на ціли, щоби Рада Союза Народів звернула увагу головних союзних і заприязнених держав на урегулювання в найблизшому часі політичного становища Східної Галичини".

Женева (ПАТ). Політична комісія, полагодивши пропозицію бельгійського делегата Брукера у справі Грузії, приступає до нарад у справі Східної Галичини. Сербський і чеський делегати виходять тоді з салі нарад. Канадійський делегат Le Pointe мотивує, як заступник Фільдінга, пропозицію делегатів Канади у справі Східної Галичини. Польський делегат Ашкенази намагається доказати, що Союз Народів не має права торкатися цієї справи; Ашкенази згадує про автономію, яку польський уряд годує для Східної Галичини. Білоруський делегат Сідзікавскас виголошує промову про злидні українського населення Східної Галичини під польською окупацією. Після того комісія приймає без дальшої дискусії пропозицію Фільдінга до відома та передає її зборам Союза Народів.

В останній хвилині отримуємо таку телеграму:

Женева 22.

Резолюція принята зібранням. — Витвицький

„Temps" про англійсько-французько-італійську конференцію.

„Temps" обговорюючи перебіг французьких переговорів, висловлює вдоволення зі спільної децизії Поанкаре, Керзона Сфорци відносно скликання в найблищій будучині конференції в справах близького Сходу. Ця перша децизія — говорить „Temps" — є свідоцтвом доброї волі трох великодержав привернути спокій на Сході. Бажання миру з боку Франції та Італії зразу ясно стверджено: ініціятива в справі скликання конференції вийшла саме від італійського уряду, а французьке привительство посунулося в цім напрямі аж до вицофання французького війська з Чанаку, щоби таким чином усунути всяку можливість оружного конфлікту з кемалістами. Відносно англійського правительства — так воно мимо приготовань, які Турки могли би уважати за політику насильства також змагає до мирної розвязки східного питання; це виходить вже з самого факту приїзду льорда Curzona до Парижа, що дало змогу до заімпровізовання справжньої конференції французько англійсько італійської. В тих умовинах — пише „Temps" — можна дивитися в будуччину з більшим довірям, як перед кількома днями. „Temps" доручує як найбільший поспіх в доконечнім унормованню справи, бо події доказують наглядні, що годі дальше приноровлювати метод ожидання, в надії, що справи корисно складуться, що міжнародні свари самі собою скінчаться і народиться мир як результат загальної перевтоми народів. Цей метод, дальше приноровлюваний, був би фатальною похибкою, якої цивілізований світ ніколи не простив би.

Вандалізм.

Львів, 22. вересня 1922.

Українське громадянство м. Львова пережило вчора важкі хвилі. Злочинна рука вандала і варвара підіпхала вибуховий матеріял під будинок „Просвіти", намагаючись висадити його в повітря, а що найменше зрушити з основ. Та злочинні задуми нікчемних Ульстерців мимо поважних спустошень не дали сподіваного для злочинців успіху. Будинок „Просвіти", в котрому містяться численні українські товариства й інституції, як: Книгарня Наукового Тов. ім. Шевченка, крамниця „Відбудови", Краєвий Союз кредитовий, Повітове Товариство кредитове, канцелярія Українського Педагогічного Товариства і „Рідної Школи", канцелярія заведення Тов. „Просвіта", редакція „Діла" і „Свободи", а особливо друкарня „Діло" з вельми цінним машиновим відділом, — так само гордо зніимається в центрі прастарого Львова сьогодня, як він знімався вчора.

Вибух.

В четвер вечером біля 8. год. оглушив мешканців ринку страшенний вибух. Детонація була така сильна, що її було чути майже в цілому місті. Негайно, як на команду зявилася в будинку „Просвіти" піша й кінна поліція, ціла хмара агентів ріжного віку, крою, вигляду, убраних скромно і виставно, дальше пожарна сторожа. Команду над тією пестрою поліційно пожарною армією обняв комісар Кайдан. На місці зявилися й вищі поліційні достойники, а саме дир. Райнлендер комендант державної поліції Лукомскі і комендант окружної поліції Вічиньскі та богато всяких ранг комісарів.

Під будинком „Просвіти".

Коли під будинком „Просвіти" зявився редактор „Діла" йому представився дивний вигляд. Поліцаї походжали під будинком з наїженими багнетами, також у воротах камениці стояло трьох туго озброєних поліцаїв. Половину ринку від „Просвіти" заняла кінна і піша поліція. Між товпою крутилися поліційні агенти і жадно наставляли свої чуткі вуха. З брами камениці виходили все нові постаті, то знову нові входили в сіни. Що хвиля розлягався оклик: „A, to swój!" Редактор „Діла" звернувся до ком. Кайдана, щоби його впустити до середини, тим більше, що він не чужий в будинку „Просвіти", як нпр. справоздавці „Веку Нового", чи „Газети Вечорної", мусить бути в редакції, щоби випустити газету. Це йому зрештою правно належиться, бож він бажає тільки дістатися до власного льокалю, в котрому господарить поліція в неприсутности власників. Ком. Кайдан обіцював „зараз, зараз", постійно зникав в товпі, а тимчасом на припоручення инших поліційних можновладців при шпадах і револьверах, поліцаї безумовно принаглювали, щоби покинути хідник біля „Просвіти". Протести нічого не помогли. Стало ясним, що поліція всіми фібрами душі бажає, або їй не перепиняти в урядованню.

Будинок „Просвіти" оставав в темряві, тільки в кімнатах Краєвого Союза Кредитового на І-шому поверсі було ясно. Там дістався через інтервенцію у дир. пол. Райнляндера нач. дир. інституції п. Омелян Саєвич в супроводі мец. д-ра Степана Шухевича. Цей останній, незабаром вийшовши з Союза Кредитового, повідомив гурток Українців про внутрішні ушкодження.

„Вдруге під Просвітою".

Ред. Федорців явився вдруге під „Просвітою" в супроводі п. директора д-ра Степана Федака о год 10·40 в ночі, знов домагаючись впущення до середини, тим більше, в кімнатах редакції заблисло світло. Це знак, що там господарить польська поліція без свідків. Між д-ром Федаком і ред. Федорцевим з одного боку — а ріжними комісарами поліції з другого прийшло до різкої виміни слів ком. Кайдан відїзджав вже домів і тим виправдував невпущення інтересованих. Якийсь комісар вже був згодився впустити інтересованих, та в тій хвилі впав притишений оклик агента, що — мовляв вони (себто Українці) „mogą pousuwać". Що саме „pousuwać" — Господь знає. Вислід цеї другої спроби був такий самий, як і першої. Поліція виштовхала їх на приказ комісарів з під будинку „Просвіти". Годиться зазначити, що всі підрядні комісарі і агенти поводилися у відношенню до інтересованих крайно грубо, нетактовно і навіть визиваюча.

Злочинні поголоски.

Вже в четвер вечером почали ширяти у Львові доцільно поширювані і відповідно в антиукраїнському дусі коментовані здогади, що — мовляв — Українці, баючись висадити суд після процесу Федака і тов. заховали екразит, котрий передчасно вибух. На жаль, такі інформаційні здогади подавали польським репортерам, як н. пр. ославленому Данілюкови й члени поліції. По Львові розійшлася поголоска про склад екразиту в домі „Просвіти".

Арештування.

Ще того самого дня арештовано возного „Просвіти" та двох зовсім непричасних до „Просвіти" людей: кафлярського майстра Оглі і М. Бодака. Арештовано їх через те, що — почувши вибух, кинулися в сіни „Просвіти", щоби поглянути, що там діється. Опісля спокійно удалися до поблизького шиночку Атляса, де їх арештовано. Польська преса розтрубіла з того приводу про „арештовання трьох українських академіків.

Цілу ніч з четверга на пятницю поліція окупувала цілий дім „Просвіти", нікого не впускаючи, ані не випускаючи. Зрештою, це останнє не могло мати ніякого пристосовання, бо в будинку „Просвіти немає приватних мешкань, за виїмком сторожів і возних. Таким чином в домі не було нікого через цілу ніч, хто міг би спільно з поліцією слідити дальший хід подій.

Другий день.

Пятниця застала будинок „Просвіти" в тому самому вигляді, що й попереднього дня. Так само всюди стирчали багнети поліцаїв, так само вешталися й бігали комісарі. До середини впущено вже урядуючого голову Тов. „Просвіти" д-ра Івана Брика, секретаря „Просвіти" Степана Шаха, директора канцелярії Магаляса і бухгальтера Павлика. Одначе поліція ніяким чином не хотіла впустити до середини редакторів „Діла". Це приневолювало ред. Федорцева і п. Вол. Целевича удатися до дир. поліції Райнлендера і запротестувати проти поведення поліції.

Не входячи в meritum четвергової події перш усього запротестовано проти небувалого в цілім світі поведення поліції, котра господарить в льокалях українських інституцій без участи і контролі інтересованих. Звернено увагу на яскраву противзаконність подібного modus-a procedendi при трусах. Дир. Райнлендер і присутний там ком. державної поліції Лукомскі намагалися заперечувати дійсний стан. Вислід цеї інтервенції був такий, що впущено ред. Федорцева і п. Целевича до нутра будинку „Просвіти".

Внутрішній вигляд будинку „Просвіти"

Увійшовши через сильну поліційну заставу до середини, глядачеви представляється понурий вид. В стіні сіней, по правому боці, де находяться бічні залізні двері до книгарні Шевченка, вибуховий матеріял вирвав частину стіни завбільшки півтора метра висоти і майже пів метра в глиб. Там біля залізних дверей находилися закриті залізними дверцями два вглиблення. В одному містився великий годинник до мірення електрики, а в другому кабель, що веде до машинового відділу друкарні, а головно до великої двоповерхової ротаційної машини. Замах був, очевидно, спрямований на друкарню та на частинне зрушення дому. Тільки що наступила помилка. Вандал замісць вложити бомбу у вглиблення кабля, вложив її в мірник, чим виявив свою крайну необізнайомленість з домом „Просвіти".

В вибуху повилітали всі внутрішні вікна, відломки бомби чи всаджені там набої пробили стелю в одній з кімнат на першому поверсі, порох і курява з гіпсу і цегли та розбите шкло застелили червонаво-сірою верствою всі сходи і веранду.

В середині, як і перед будинком, маса поліцаїв, униформованих і агентів. З першого погляду звертає на себе увагу молодий бльондин, живий і рухливий агент поліції котрий називає себе Хмельовським і навіть покувається до того ступня зарозумілости, що іменує себе братаничем відомого історика польської літератури П. Хмельовского. Цей то непоказний чоловічина шниряє по всіх усюдах вертиться як живе срібло, шугає з одного кута в другий, безнастанно переміряє сходи з поверха в низ і навпаки.

Годиться мимоходом зазначити, що цього поліційного службовика, котрий називає себе: Хмельовскі, бачили в сінях „Просвіти" через останніх кілька днів з ряду, і то звичайно вечером. Бачили його і в четвер біля місця, де скоївся вибух, на яку годину перед вибухом

Жертв в людях не було ніяких, бо той, що підкладав вибуховий матеріял, не знав, що в четвер є українське свято, та що нікого в будинку не буде.

Труси.

В пятницю продовжувано труси. Незвичайно докладно переведено трус в кімнатах і магазинах „Просвіти", адміністрації й друкарні „Діла", в Краєвім Союзі Кредитовім, в переплетні „Просвіти". В часі ревізії в кімнатах „Просвіти" зеилася судова комісія, зложена з слідчого судді і прок. Пакліковского. Оглянувшись сюди-туди, комісія зникла.

Труси тривали цілий день до пізного вечора, унеможливлюючи всякий хочби примітивний рух в інституціях. Через те не могло появитися ні чергове число „Діла", бо поліція не допустила до льокалів видавництва ні членів адміністрації, ні складачів, ні машинового персоналу. Щоби сьому запобігти о год. 1-шій явилися о директора поліції о. рад. Лопатинський, ред. Федорців і п. Целевич. На основі телефонічного порозуміння з ведучим слідство ком. Кайданом, дир. поліції обіцяв, що о год. 2-гій все буде покінчено і буде уможливлений нормальний рух. Одначе виявилося, що це є тільки „обіцянка-цяцянка". Опісля пересунено закінчення на год. 4-ту, згодом на год. 5.15, дальше на 8-му вечером, а вкінці на 9-ту рано в суботу.

(Докінчення буде.)

3 польських справ

Охорона мешканців.

Більшість конвенту сеніорів варшавського сойму поставилася негативно до проєкту уряду про зміну закону про охорону мешканців (льокаторів), так, що біжуча сесія Сойму не буде торкатися цієї справи.

Польща і Австрія.

Міністер закордонних справ Нарутовіч заявив, що Польща стоїть на становищі необхідности збереґти державну самостійність Австрії. Польща готова причинитися до санації австрійських відносин постачанням харчів. Польсько-австрійські переговори про торговельний договір повинні невдовзі увінчатися успіхом.

Польща і Дарданелі.

Міністер Тарговскі заявив, що Польща і Румунія займають однакове становище у грецько-турецькому конфлікті, а саме, що домагаються збереження свободи проливів.

Польські вибори.

Поміж кандидатами до Сойму находиться м. и. генерал Довбур-Мусніцкі, як перший на лісті Міщанського Обєднання.

Безробіття у Польщі.

Кількість безробітних у Польщі зростає. Причиною цього є зменшення продукції промислу в Лодзі, переїзд безробітних Поляків із Чехії, котрих чеський уряд силує вертати до Польщі, а також численна реемігpація з Німеччини.

Совітська Росія.

Сесія ВЦВиконкома.

Четверта сесія ВЦВиконкома збереться в Москві 21. жовтня. В програму включено: 1) справоздання президіюм ВЦВиконкома; 2) кодекс законів про працю; 3) доклад про краєві й губерніяльні економічні наради; 4) положення про губерніяльні зізди совітів й про губерніяльні виконавчі комітети; 5) ствердження кодекса законів про землю; 6) розгляд кодекса цивільних законів; 7) проєкт орґанізації совітського судівництва; 8) доклад наркомдома; 9) доклад кірґізського ЦВиконкома; 10) доклад Іваново-вознесенського губвиконкома; 11) доклад центрального статистичного управління про „Урожай збіжжа й трав" й „Продовольчі і сировинні ресурси республики в 1922—23 р."

Концесії на нафту.

„L' ere Nouvelle" з авторітетного джерела повідомляє, що висча економічна рада в Росії подала совітському правительству проєкт, який торкається взаємовідносин між урядом й концесіонерами в нафтових теренах Кавказу. Економічна рада держиться тої думки, що концесії мають бути віддані їх попереднім власникам в тому разі, коли вони висловлять бажання й завяжуть угоду з совітським правительством. Це торкається районів Грозного, Баку й Кубані.

Поїздка Французів до Росії.

„L' Ere Nouvelle" подає, що десять французьких інженерів, промисловців й фінансістів мають прибути до Москви, щоб ознайомитись на місці з засобами відбудови Росії й вступити в зносини з совітським правительством. Французька група запевнює, що вона не має ніяких офіціяльних доручень від французького уряду.

Видатний французький діяч Герріо, наміром якого поїхати до Росії в свій час присвятила багато уваги французька преса, виїхав до Росії 12. вересня. В розмові з представниками преси Герріо зазначив, що він доручень від французького уряду не має, але разом з тим підкреслив, що він навяже відносини з совітським урядом й зазначив, що договір між Люберзаном й Штінесом доводить, що в тих випадках, де правительства не можуть дійти до згоди, дуже багато інколи може зробити приватна ініціятива.

Кампанія проти „Дністра".

Польські часописи оповістили вислід виборів „радцув убезпечевьових" польської Дирекції обезпечень у Варшаві, на терені Східної Галичини. Вибрані „радци" безапеляційно рішатимуть в евент. спорах з приводу примусового обезпечення і виміру відшкодувань у випадках пожежі.

Вибори переводили польські Ради повітові і наказні маршалки. Вибрали всіх 160 „радців". У достойну компанію попало сімох „пожондних русінкув", а 153 це польські графи, барони, шляхта і инша братія з домішкою „бленкітної" крови. Слід запримітити, що українське населення участи у виборах не брало.

Подаємо поіменно цих 7 „радців", що дали себе вибрати, на пізнїть потомству, щоби знали хто у важкій хвилі боротьби за наше визволення ломив одноцільний фронт і переходив у табор противників. Назвиска їх подаємо за польською пресою. Ось вони:

1. от. канонік Теодор Кордуба, парох Бережан.
2. от. канонік Юліян Чучкевич, парох Ліска.
3. господар Василь Петрик з Лужка долішнього, пов. Самбір.
4. господар Дмитро Червінчак з Потилича, пов. Рава руська.
5. господар Василь Басараба з Старої Ропи, пов. Ст. Самбір.
6. господар Іван Вовк з Ганусовець, пов. Станиславів.
7. Гринь Корчак з Дулиб, пов. Стрий.

Лише 7 „пожондних" знайшлося на широкім просторі галицької України, що для лакімства лукавого стали на чужу службу. Це потішаюче явище.

У довгім реєстрі вибраних графів, баронів, шляхтичів і иншої расової братії, стидливо виріжняються назвиска смиренних рабів Кордубів, Вовків, Басарабів, Петриків, Чучкевичів і инших Дмитрів, котрих наші опікуни взяли між своїх для декорації та щоби світови показати участь Українців у спілці „wolni z wolnym" і т. д.

Можна уявити собі ролю, яку відгравать имуть наші „пожондні" при вирішуванню спору поміж польською інституцією і примусово в ній обезпеченим українським селянином. А цих спорів буде чимало!

Ось тепер польські східно-галицькі експозитури варшавської Дирекції обезпечень неправно вводять асекураційний примус на терені Східної Галичини, не ждучи вибору і уконституовання Надзірної Ради. Польські аґенти в асисті поліції всупереч арт. 42 закона з 23. червня 1921. р. примусово обезпечують будинки наших селян навіть обезпечені передтим в инших асекураційних товариствах і наражають наших людей на поношення наслідків подвійного обезпечення.

Пригадуємо, що на основі міністеріяльного розпорядку з 29. червня 1922 р. асекураційний примус на терені Східної Галичини має бути приноровлений лише до необезпечених будинків і може бути введений щойно по довершенім вибορі і уконститууванню Надзірної Ради, а це до тепер не сталося. Також до тепер не було оповіщено, що станиці державної поліції у Сх. Галичині перемінилися в асекураційні агенції варшавської Дирекції обезпечень і поліціянти мають право заключати примусові обезпечення майна українського селянина навіть тоді, коли примус ще не обовязує.

Начальна команда державної поліції у Варшаві повинна повчити своїх підкомендних про їх права і обовязки, що до них належить а що ні, инакше вийде таке, що ці, котрі мають обовязок стояти на сторожі права і берегти закона, самі цинічно і безкарно його ломлять.

О. Кріл.

РІЖНІ ВІСТИ.

Жіноча Ліґа Мира і Свободи.

Дня 6. вересня у Фрайбурзі почалося засідання міжнародньої „Жіночої Ліґи Мира і Свободи" під проводом п. Гайман з Німеччини і в присутности представниць держав Европи. Україну заступають п. д-р Суровцова і п. Храпко-Драгоманова. Підчас дискусії п. Суровцова запропонувала посередництво української секції в справі поширення пацифістичної аґітації на Сході. Представниця Англії Катерина Маршаль звернула увагу на необхідність помирення впливів Ліґи підчас вирішення справи Сх. Галичини між народними чинниками. Порушено справу голоду на В. Україні. На порядку дневнім дальших нарад стоїть багато цікавих справ, що торкаються Галичини і Вел. України.

Японські війська залишили Манджурію.

„Н. Фр. Прессе" доносить, що останні військові відділи залишили північну Манджурію.

Предложення Совітів.

„Адеверуль" доносить, що російський уряд звернувся до румунського уряду з предложенням розпочати переговори в справі розоружень і в справі тревалого договору а не агресії. Денник подає, що румунський уряд згодився на перше предложення, виключив однак всяку дискусію в справі границь Бесарабії.

Льорд Керзон в Парижі.

„Вр. Альг. Цтг" доносить з Берліна: З Парижа доносять, що Поанкаре відложив свій виїзд до полудневої Франції. Супроти цего скликано на 19. ц. м. засідання кабінетної ради. Того самого дня прибув до Парижа англійський мін. закордонних справ льорд Керзон, щоби відбути з Поанкаре конференцію в справах Туреччини.

Пропозиція про ревізію версайльського договору.

Бюро Райтера повідомляє з Вашінґтону, що у тамтешньому парляменті зголосив свою пропозицію деп. Бріттен, щоби президент Гардінґ в імя торговельного світового мира вжив відповідних заходів завести лад у соціяльних та політичних справах Европи. Теперішний час, каже внєзкодавець, є догідний, щоби зробити перегляд версайльського договору та репараційного питання: уряд Зединених Держав не може ждати здалека, поки европейські держави запросять його.

Льойд Джордж не виїде до Женеви.

Н. фр. Пр. доносить з Парижа що Льойд Джордж закинув намір виїзду до Женеви.

Платіть партійний податок!!! Присилайте на адресу! „Краєвий Союз Кредитовий" у Львові, Ринок 10., вкл. кн. ч. 5.000. Жертводавці повище 500 мк. будуть оголошені поіменно!!

НОВИНКИ.

— **Конфіската.** Останнє (18) число „Діла" сконфісковано за деякі місця вступної статті і за коментарі в справі відложення процесу Федака.

— **Наклеп польської преси.** Недавно польською пресою була подана вістка, що опрацьований Тимч. Самоуправним Виділом у Львові проєкт воєвідської самоуправи для Сх. Галичини, на якому мабуть опирається підготовлений польським урядом і похований вже в комісії проєкт для „трьох воєвудств", був зладжений при співучасти п. Володимира Децикевича. Як нас повідомляють, п. Децикевич, як член Самоуправного Виділу, вже минулого року при нараді над первісним проєктом Виділу, який був призначений взагалі для польської держави та мав на меті ввести в Польщі в життя самоуправний устрій, зажадав вилучення Східної Галичини із цього проєкту, застерігаючись із засадничих причин проти спроби одностороннього полагодження східногалицького питання. Коли Самоуправний Виділ недавно ухвалював додатковий проєкт самоуправи, який, як відомо з польської преси, прямував до поширення на цілу Східну Галичину компетенцій майбутньої самоуправи львівського воєвідства що до меліораційних, дорогових та фондаційних справ, то п. Децикевич відкликався до згаданої засадничої заяви, вказуючи таким чином на одноцільне становище цілої галицько-української суспільности в сій справі.

— **І на Шлеську арештують.** По наказу польської влади на Шлеську, де недавно запанувала польська влада, арештовано редактора Кустоса, за пропаґанду ідеї незалежности Горішного Шлеську.

— **Заява.** П. Василь Букатович, управитель народньої школи в Сороках прислав нам таку заяву: „Заявляю прилюдно, що я не кандидую на посла до варшавського сойму. Я був і завжди буду карним членом свойого народу". (Підпис) З того виходилоб, що п. В. Букатович не кандидує на посла, а чи це дійсно правда — поживем, побачимо.

— **Зїзд підкарпатського студентства.** Студенти Підкарпатської України ладяться до зїзду в вересні в Ужгороді. На зїзд прибудуть також професори, учителі, духовники, ...

Преса.

Польська преса про експльозію в будинку „Просвіти“.

„Dziennik Ludowy“ пише: „Вчера о год. 8. вечером комісар поліції переходячи вулицею почув в будинку „Просвіти“ сильну детонацію. Закликавши агента зайшов до сходової клітки згаданого будинку і ствердив, що тут наступив вибух екразитового набою. В тому часі на вулицю вибігло трох українських студентів, котрих зараз арештовано. Заалярмовано поліцію, на місце явився інспектор Лукомскі і пожарна сторожа. Сконстатовано, що вибух наступив в отворі електричного годинника, поміщеного високо під суфітом на сходах в партері. Вибух вирвав частину муру нище годинника, розвалив стелю в одній кімнаті на поверсі і вибив богато шиб в цілому будинку. Істнує підозріння, що українські терористи зі страху перед ревізією переховували в годиннику вибуховий матеріял, який з невідомих причин експльодував.

В тому будинку поміщені українські інституції, друкарня та товариства, які що дня відвідують маси інтересантів з провінції. На щастя експльозія не принесла жадних жертв в людях.

„Kurjer Lwowski“ пише: Слідство в справі вибуху не вияснило до тепер тайни. Мабуть справа скінчиться на домислах, бо правдоподібно не вдасться найти виновника, хіба випадок розвяже загадку.

Є деякі основи підозрінь, що хтось з Українців діставши екразит для відомих цілей, сховав його в годиннику в надії, що нікому не прийде на думку там шукати вибухових матеріялів. Загадкою є також два свіжі сліди від куль на стіні першого поверху.

Ревізію під проводом Кайдана переведено в книгарні ім. Шевченка. Найдено богато не цензурованих книжок, брошур та студентських індексів. В льокалі „Союза“ найдено кореспонденцію студентської ради, чорні листи, шапірограф для друковання відозв і инші матеріяли. Переведено ревізію в редакції „Діла“ і в друкарні Айхельбергера. Найдено компромітуючий матеріял, цілий квестіонар тайного українського університету і цікавий матеріял, який відноситься до діяльности „Центрального Народного Комітету“.

Вечером перед „Просвіту“ заїхав віз, яким вивезено весь сконфіскований матеріял, який свідчить про те, що Українці не дармують. З того матеріялу може удасться викрити жерело террору і саботажу, який панує тепер у Східній Галичині. На місци арештовано сімох Українців, опісля ще кількох, між ними одну жінку.

Перед будинком „Просвіти“ громадиться товпа людей, які ріжно коментують випадок. Цілий будинок стереже поліція. Ревізію переведено і поза домом „Просвіти“.

„Gazeta Poranna“ інформує про цей випадок в такий спосіб: Ми вже доносили про вибух в будинку „Просвіти“ який є головним гніздом заговорів проти Польщі. Цілу ніч поліція стояла на варті біля того будинку і нікого до камениці не пускала. Ранком переведено ревізію в цілій камениці в котрій містяться українські товариства на чолі з „Просвітою“ і „Ділом“. Ревізія тревала до 7 год. вечером а перервано її з браку світла, тому, що вибух знищив всі електричні проведи. Тому, що редакція і друкарня стоїть під доглядом поліції, „Діло“ не появилося ані вчера, ані сьогодні. Сконфіскований матеріял свідчить, що в тім домі містилася правдива кузня террорів і замахів і що там переховувано вибуховий матеріял.

В „Союзі Кредитовім“ в касі найдено тайні відозви і документи. Коли комісар питав директора банку з відки в касі взялися відозви, то він заявив: „Бігме не знаю“. Тому директора Саєвича арештовано. Також арештовано возьного з того дому Кузьму і його дочку Марію.

В кімнаті арештованих, в колисці, в сінниках, за образами найдено тайні відозви проти Польщі. Стверджено, що в кімнаті Кузьми ночами друковано на цикльостілю відозви і тайні обіжники. „Український Кредитовий Союз“ буде польською владою закритий.

туристи й представники чеського студенства.

— **До нечинних Філій і организацій них Комітетів.** „Українське Краєве Товариство охорони дітей і опіки над молодіжю“ у Львові повідомляє всі свої нечинні Філії і Комітети, які заміряють заснувати Філії Товариства, що в наслідок знесення виїмкового стану в Східній Галичині, Філії котрі внесли подання, можуть уконститууватися, коли до 4 тижнів не дістали відповіди на своє подання. Філії і Комітети, яким заборонено свого часу розпочинати діяльність, повинні негайно внести нове подання і по упливі 4 тижнів скликати Загальні Збори.

— **Правдаве.** До одної карної справи находиться в суді в Куликові долучене таке свідоцтво: „Kiodzienko 24. 7. 1922. Do Swietnego Sondu w Kulikowi. Gmina Kłodzienko wystawia muraln ść Michała Kuszki, Iwana Andraszka tak że Michał Kuszka ma lat 23. On był spokojny po nim tak nikt takiego niesłyszał a wienc nic ważnego. Iwan Andraszko lat ma 19 przy Ojcó jest, tak samo jeszcze ponim nikt U kradzieży nie sły hał aż teraz powadajom że On wziół kożuch chustki dał Michałowi żeby sprzedała tak wienc nic takego“. N. g Antoni Andruszko“. Треба знати, що сей „Antoni“ то перлина між старостинськими війтами в жовківськім повіті. Цікаво скільки „кавалків“ таке свідоцтво коштувало?

— **Англійська воздушна фльота.** Англійська преса доносить, що англійський буджет на 1922 виносить 11 міл. фунтів стерлінгів на воздушну воєнну фльоту.

— **Зле бути студентом** Дня 15. вересня у д-ра Мироновича зголосилося кількох студентів в справі винайму кімнати, яку мав п. Миронович до розпорядимости. Вже по полагодженню всіх формальностей власник кімнати запитав: — якої панове професії? А довідавшися, що льокатори є українськими студентами, д-р Миронович кинувся як опарений і заявив, що студентам кімнати не віднайме. Очевидно, боїться переслідувань з боку поліції, яка непокоїть всіх наших студентів ревізіями. Таких прикрих відносин трапляється у Львові немало. Розуміється, що власникам домів неприємно наражуватися на ревізії, алеж до кого має звернутися наше студентство, шукаючи кімнат? Чи до Поляків? Власники вільних кімнат хай подумають над тим.

— **Справність польської почти.** Дня 15. червня вислала українська фабрика цукорків „Фортуна“ в Перемишлі до Т-ва „Рільник“ в Здовбиці на Волині пакунок, а завдяки тому, що адресу написано по українськи, ця посилка повернулась до Львова із допискою: „Zwrot Lwów, w celu uzupełnienia adresy“. На місце призначення дійшла посилка аж 14. вересня, то є по трох місяцях, в додатку пакунок був на половину порожний. Очевидно урядники ревно переводили ревізію, шукаючи між цукорками чогось „небезпечного“.

— **Попсований гумор.** Дня 5. вересня до Куропатник приїхав з Конюх польський біскуп Твардовскі, в ціли посвячення новозбудованого костела. Горстка Поляків урядила величаве принятте, але весь гумор біскупа попсувався, коли він переконався, що в школі нема й одної дитини, що уміла б говорити по польськи. Українська мова так роздратувала біскупа, що він виголосив в костелі промову і назвав усіх Українців латинського обряду „злодіями, що украли польську мову“. Нема то як наше христолюбиве і братолюбиве польське духовенство!

— **Спека в Норвегії.** Норвегська преса доносить, що в Норвегії панує велика спека, якої не було десятки літ. В місті Томсое яке лежить далеко на півночі температура виносить 90° Фаренгайта а в ночі 82°. Спека нищить всі засіви.

— **Жінка — пастором.** На днях відбулося вінчання вперве перед пастором-жінкою в Льондоні. Обряд ріжнився в дечім. В присязі не було згадки про „послушенство“, ані про се, що муж має бути „паном“ своєї жінки. При обрученню проголосили обоє молодята собі взаїмно: „як отсей перстень окружує тепер твій палець, так най моя любов огортає твоє життя по всі дні“. Крім того підчас вінчання пригравала органістка й співав жіночий хор.

— **Виставка часописів в Празі.** В жовтни ц. р. устроюється одною великою фірмою в Празі виставка всіх часописів усіх країв, яка подасть перегляд журналістики цілого світа.

— **Німецька валюта.** Як повідомляють, недостача готівки в Німеччині така велика, що державна друкарня виробляє денно 3–4 міл. нових банкнотів.

— **Театр у Львові.** Звертаємо увагу нашого громадянства на дві театральні вистави трупи артиста-режісера Миколи Орла Степняка, які відбудуться в суботу 23. і в неділю 24. вересня вечером о 8. год. в салі Музичного Інститута ім. М. Лисенка, при вул. Шашкевича ч. 5. А саме виставлені будуть в суботу „Борці за мрії“, драма на 4 дії Тогобочного Івана, а в неділю „Глитай або ж Павук“ — драма на 4 дії Кропивницького. У виставах беруть участь артистки й артисти переважно Київського театру М. Садовського й Українського Державного Театру в Камянці. Білети продаються від пятниці почавши в Народній Торговлі, а в день вистави при касі театру, по цінах 1500, 1200, 1000, 800, 500 мп. Заходом Т-ва „Просвіта“ у Львові — зібрав п. Орел-Степняк цю свою групу і від двох місяців уладжує вже вистави по селах як зразковий людовий театр а тепер на дві вистави приїхав до Львова, в часі мандрівки театру „Бесіди“ по провінції. Сподіємося, що львівське громадянство радо відвідає в тих днях театр, щоби подивитися і на цю людову трупу.

Памятайте про пресовий фонд „ДІЛО“!

Жертви проситься слати до Краєвого Союза Кредитового у Львові (Ринок ч. 10.) на біжучий рахунок „Діла“.

Український Центральний Комітет в Річі Посполитій Польській

(Варшава, Алея Руж 6 м. 3.)

звертається до Українського населення в повіті Володимир-Волинському з уклінним проханням піти на зустріч нуждам Українців-емігрантів з Великої України перебуваючих на теренах Польщі і пожертвувати для них найнеобхіднійші річі і продукти (одіж, взуття, білизна, сукно, полотно, шкіра, паливо, борошно, крупа, збіжжа, сало, картопля, бураки, капуста, морква то що). Для прийому цих пожертв через місцеві організації та інституції Командіровані від У. Ц. К. окремі особи, які мають на руках уповноваження від Дирекції У. Ц. К., а також книжки за шнуром і печаткою для видачі поквітування жертводателям. Пожертви мають бути розподілені між емігрантами особливими Комісіями по призначенню Українського Центрального Комітету.

Збірка переводиться з дозволу М-ва Внутрішніх Справ.

ЖЕРТВИ

Просвітньо-організаційний фонд Тов-а „Просвіта“.

436) Е. Голінатий в Новім селі 2000, кличе: Ф. Голінату у Львові, М. Копистянську з Клебанівки, В. Голінату з Шельпак; 526) др Панчишин у Львові 2000, 527) Н. Паланицівна з Терпилівки 2000, кличе: А. Терпиляка в Залукві, А. Приймака у Львові, О. Утриська в Комарні; 528) Яків Карчемний в Бродах 1000, кличе: Йос. Дутчака і В. Завадовську в Бродах, Захарія Реплянського в Гаях старобрідських; 529) А. Шпундерова в Підгайцях 1000, кличе: М. Коваліва Галичанів, А. Малисову Підгайці, О. Петришин Залуче, о. М. Коритко Холоїв, В. Грушкевичи Залісє; 530) В. Паар в Яворові 2000, кличе: А. Конрада в Яворові; 531) А. Конрад в Яворові 1000, кличе: В. Шумиловича і Ліськевичеву в Яворові; 532) М. Гарух у Львові 1000, кличе: П. Греня і А. Бесікерського складачів в „Ділі“; 533) о. Т. Столяр в Хмеліві 2000, кличе: о. Г. Зінка, проф. Кічуна; 534) О. Прокеш у Львові 1000, кличе: М. Кромецівну, Білинську і К. Малицьку всіх у Львові; 535) о. Гаврищак з Пикулич 2000, кличе: о. Ю. Куницького в Ігровиці, о. В. Гарасимовича в Терпилівці, В. Гусака в Бережанах; 536) д-р Надрага Алекс. у Львові 1000; 537) П. Шереметівна в Малинівці 1000, кличе: Л. Лищинського, М. Кураха у Львові, П. Глуховецького, Т. Перунівну; 538) О. Козаківна в Містках 1000, кличе: М. Шеремету в Малинівці, П. Хриняка в Містках і Мих. Чичкевича в Малинівці; 539) О. Карпів у Львові 1000, кличе: Ю. Савко, Ж. Карлова і Й. Лісецького у Львові; 540) Й. Лісецький у Львові 1000; 541) А. Граб у Львові 1000, кличе: І. Петровича і Ст. Барана у Львові; 542) Харкевич в Бориславі 1000, кличе: В. Рибака і П. Магаса в Бориславі; 543) д-р Я. Шипайло в Тисьмениці 1000; 544) о. Ф. Рабій в Самборі 1000; 545) о. А. Галандюк в Болехові 1000; 546) І. Драган в Балинцях 1000, кличе: о. Г. Волчука, М. Калитовську, М. Дроговицьку, М. Михайлюка, С. Драгана, Ст. Матійчука, Н. Демчука, Ю. Драгана, І. Микитюка, Г. Мантійчука, В. Симатюка Николи, П. Максимчука, М. Грабовецького, Л. Пернеровського, І. Корбутяка, Н. Максимчука, І. Самуляка, П. Лящука, П. Ферлея, Ю. Симатюка, Ст. Пернеровського, усіх в Балинцях; 547) Д. Гринівська в Дорі 1000, кличе: О. Струць в Ямні, К. Николайчук в Надвірній, Ф. Кульчицького в Гордині; 548) Ст. Левицький 2000; 549) о. Партен Чубатий в Переворі 1000, кличе: о. Лугового В. в Вербіжу, о. Н. Руденського в Гвіздці, о. І. Лушпинського в Товстенькім, о. Е. Савчинського в Гвіздци, І. Чужака, І. Трохимчука, Я. Микитюка, В. Микитюка, усіх в Переворі; 550) Пашковський у Львові 2000, кличе: о. декана Левицького в Олеську, Ст. Пашковського в Станиславові і нотара Лещинського в Олеську; 551) Й. Малич в Дубівці 2000, кличе: І. Ратушняка, М. Короля і Г. Гарасимову в Іванкові; 552) Волод. Малицький в Борщеві 1000, кличе: П. Солонинку в Щупарці, Д. Петришина в Залучу, Т. Анастазієвського в Капустинцях; 553) Ст. Донаровичева в Боринячах 1000, кличе: І. Цегельську в Топорові, О. Лисківну в Ракобовтах і Ст. Лотоцьку в Голдовичах; 554) о. К. Донарович в Бори-

вичах 1000, кличе: о. А. Лотоцького в Голдовичах, о. Мих. Козака в Ліщині, о. П. Курчабу в Острові; 555) В. Корба в Бережанах 1000; 556) о. Віктор Жук в Жужели 1000, кличе: Я. Решетило Жужели, І. Локача, Г. Богуна, І. Зінко в Цеблеві; 557) Волод. Михайлишин в Вишенці малій 1000; 558) о. О. Радзикевич 1000, кличе: о. А. Гуньовського в Ланівцях, о. Т. Прийму в Дулібах, о. Ліщинського в Дрогобичи; 559) Т. Серкез в Любичи корол. 1000, кличе: В. Фолисову в Любичі княз., Р. Олексинівну в Любичи корол., М. Мигалівну в Тенетисках; 560) І. Герасимович в Надвірній 1000; 561) о. Дм. Стек в Єзупілю 1000, кличе: о. В. Павлика в Надвірній, А. Соколовського в Стратині і М. Яричковського в Жураках; 562) С. Групська в Смугові 500, кличе: О. Лесикову в Мельници, І. Болехівського в Ляховичах, В. Ґелу в Баличах; 563) С. Бужанка в Ямниці 1000, кличе: А. Когутяківну в Кнігинині, І. Терешкуна в Угринові, д-ра М. Сіювича в Чернівцях; 564) о. Возняк в Станиславові 1000, кличе: о. І. Оренчука, о. Мих. Феліцького і о. Ю. Вальницького в Станиславові; 565) В. Сімків в Болехові 1000; 566) І. Ормезовський в Болехові 1000, кличе: Дм. Грицея в Долині, Й. Косила в Лисовичах, Яцковського в Ниневій, І. Нуду в Підбережу; 567) М. Стеткевич в Підгайцях 1000, кличе: І. Тихолиса в Підгайцях, А. Городиського і З. Глібовицького в Підгайцях; 568) М. Кучмівна в Підгайцях 1000, кличе: Ст. Банаха в Завалові, І. Головінського в Підгайцях, М. Боднарівну в Марковій; 569) Т. Хичій в Братківцях 1000, кличе: І. Павлюка, В. Федорова, Мих. Качура, І. Федорова в Братківцях, Е. Мандзія, Кордяка А., Новіцького В. в Рибниках; 570) І. Левицька в Городку 1000, кличе: Н. Кінасевич і О. Весоловську в Підгороддю, О. Яцишин в Перемишли; 571) В. Кравець в Дуброві 1000, кличе: о. І. Рошака в Протесах, Е. Ліщинського в Цвітовій, Дм. Кравця в Слободі рівнянській; 572) Ол. Бомба в Терпилівці 1000, кличе: Г. Бугая, О. Бугая і Л. Білика господ. в Терпилівці; 573) Г. Лотоцький в Должках 1000, кличе: М. Смольк вну в Цвітовій, О. Михайлівську і О. Винницьку в Студінці; 574) д-р Евген Трешневський в Щирци 2000, кличе: о. Стрільбицького в Сороках і о. Білинського в Гуменци; 575) Читальня „Просвіти" в Дібринові 2000, кличе: читальні „Просвіта" в Стратині, Пукові і Клішівній; 576) Д. Ващуківна в Глібовичах 1000; 577) Читальня „Просвіта" в Межирічу 3040; 578) Е. Ігнат у Львові 1000.

Голодній Україні.

Надвірна: 32.300 збірка в церк. в Надвірній, 20.000 д-р Іван Саноцький, 10 000 дохід з предст. аматор. в Надвірн., 8.607 збірка в церк. Лоєвій, по 5.000 д-р Валеріян Бачах, о. Іван Луцик, Антін Шуль, Василь Свищ, 3.206 учен. ґімн. курсу в Надвірній, по 3.000 о. Василь Павлик, Іван Лилик, Мартин Бокаю, по 2.000 Микола Срібний, Микола Николайчук, Іван Луців, Евген Огоновський, Іван Павлусевич, Евген, 1.500 збірка в Пнивю, по 1.000 Евген Козакевич, Роман Кольба, Іван Гречковський, Осип Гринішак, Микола Гринішак, Стефан Кочержук, Михайло Демянчук, Павло Микитин, Ярослав Скаліш, Михайло Волинський, Евстахій Бас, 800 Микола Ґреґораш, по 500 Антін Підгірський, Марія Попович, Іван Гричко, Федір Гавріленко, по 300 Микола Слюсарчук, Володимир Винницький, 100 Гаврило Луць.

Пов. Коміт. в **Перемишлі:** 57.700 Українські робітники в Перемишли, 24.650 Громада Бушковичі, 25.000 збірка в Старяві Станицькій через о. А. Трешневського, 20.000 збірка в Вовчу з фестину, 16.920 збірка в Гром. Цшанів, 13.095 збірка в Медиці, 12.870 збірка в Яксманичах, 11.470 збірка в Ярославі через Ліськевича, 10.500 Гром. Ступниця Руська через о. Вислецького, 10.200 збірка Хлупки Медицькі, 10.000 збірка у Івана Конюшика, 9.880 збірка в Буцові, 9.500 збірка в Селиськах, 7.220 збірка в Вишатичах, 6.140 Гості в Чит. „Просвіта" в Перекопаній, по 5.000 о. д-р В. Левицький, о. Д. Дзяма, о. Торчинин збірка в Хотинци, о. Каранович О., 4.400 збірка в Яксманичах, 4.000 Гринько Качмар, 3.850 Гром. Медика, по 3.000 Д-р Л. Павловський, о. Й. Оленяк, 2.660 збірка на весіллю Дашка, по 2.500 о. М. Комарницький збірка в Мощаниці, 2.200 Шкільні діти в Ляшках, 2.120 Н. Н., по 2.000 М. Сасович, д-р Вітошинська, С. Карпякова, І. кл. хлопців школи ім. Шашкевича, Посацький, Ю. Федевич, Е. Малкош, Ю. Трибла, д-р О. Лебедович, І. Белянський, Алиськевичова, по 1.800 збірка в школі в Пискоровичах, Парохіяне Нового міста, по 1.500 А. Возний, І. Тимчишин, по 1.000 Іван Фільц, С. Чайківська, Л. Ломінська, Винницький, Е. Горальовська, С. Горальовська, Гурська, М. Міллер, М. Боберівна, І. Сорокевич, С. Кузик, І. Медвецька, А. Пушкар, Софія Чехович, І. Тарас, о. Мокрицький, Д. Бук, П. Ворох, І. Ґелета, В. Полянський, Сапронівна, А. Мельник, І. Коцибаль, І. Сидір, С. Сятковська, 550 Збірка в Яксманичах, по 500 І. Варивода, І. Басевич, Н. Н., Б. Козловський, збірка в Цівкові, 350 Школа в Бушковичках, 200 Н. Н.

Пов. **Мостиска:** 17.010 Збірка в Мостисках, 6.465 Громада Мистичі, 3.000 Іван Качмар Гориславичі, 704 мп. дітвора в Годинях.

Львів, Городецьке передмістя, по 5.000 Іван Ліщинський, Яків Яцкевич, 3.000 Михайло Стоцький місто заплати п. Іванови Біликови з Заднишівки за доставлені крупи, по 2.000 Катерина Сиракуза, Микола Чапельський, Кирило Гарапа, Антін Козубовський, Йосиф Медвецький, Іван Дмитришин, Іван Геців, по 1.500 Григорій Кушнір, Олександер Гайка, Олександер Чайка, по 1.000 Іван Сенів, І. Микитюк, Іван Хмара, Василь Остап, Павло Маськовіта, Адам Красінський, Микола Дідик, Антін Костишин, Антін Царик, Йосиф Малець, Гнат Якимчук, Антін Загайкевич, Волод. Скрентович, Михайло Процінський, Михайло Швець, Іван Старчук, Михайло Мельник, Василь Конюх, Теодор Шумський, кл. IV. школи хлопячої Б. Грінченка, Петро Гунда, Стефан Деркач, Стефан Коцюмабас, Лев Барович, Василь і Катерина Камінські, Микола Улям, Василь Грицьків, Олекса Карпів, Марія Карпів, Катерина Саракуза, Н. Н., 900 Йосиф Губай, 60, Ігнатій Гладкий.

---

†

АНТОНИНА з Белецких

Несторовичева

жена ст. радника рах. Скарбу

упокоїлася д. 21. вересня ц. р. після довгих і тяжких терпінь в 54. році життя. Похоронний обряд відбудеться в суботу 23. в. м. о г. 4. попол. з дому жалоби вул. Виспянського 5. на Личаківське кладовище і на нього запрошує свояків, знайомих та друзів опечалена РОДИНА.

Львів, в вересни 1922.

ОПОВІСТКИ.

Політова Січ у Львові уладжує дня 30. вересня в комнатах Української Бесіди **Великі Вечерниці з танцями.** 736 1—1

На „Рідну Школу" зложили через Земельний Банк Гіпотечний п. Михайло Мочульський нотар 1000 мп. як неприятий гонорар, д-р Володимир Пежанський в Ужгороду зб. жертви 250.000 і 50.000 мп., д-р Ілько Цьокан з Ужгороду 2.000 мп.; через „Дністер" і Культ. просвіт. Кр. укр. військ в таборі Йозефів 613·15 Кч., за що складає щиру подяку Головна Управа У. П. Т. IX 1—1

Співацьке Тов. „Боян" у Львові. Сеї пятниці 22. с. м. о год. 6 вечер засідання виділу „Бояна" у власній домівці. Слідуючого тижня зачнуться правильні проби. Д. С. 1—1

ЛИСТУВАННЯ.

(Запити і відповіди).

ХТО знав би, що сталось з Марійкою Волошинівною, що в 1920 р. в вересни була на посаді за большевиків в Зборові і під загрозою з ними виїхала на Україну, зволить ласкаво повідомити її рідню. Заграничні часописи просяться о передрук. Іван Волошин Озірна (поле) пов. Зборів. 694 3—3

Дрібні оголошення.

ПОШУКУЮ інструктора (ки) до двох панночок з клас VI. і VII. ґімн. клясичної на село. Услів'я: ціле удержання і доплата місячно мп. 5.000. — Офорти слати до Адміністр. „Діла" під „Д. М." 722 2—3

МЛИНСЬКЕ камінняр машини, турбіни, трансмісії, паси, ропні мотори, льокомобілі, ґатри, по конкуренційних цінах поручає „ПІЛЬОТ" Львів Баторого ч. 4. 1277а) 27—30

ВАЖНЕ для Пань і Панів! Приймає жіночі і мужеські капелюхи до перефасонування після найновійших віденських моделів в великім виборі. Для поіздних виконує в 24 годинах. фабрика капелюхів Й Готтліба Львів площа Стрілецька 15. 711 2—3

ВОЗИ, візки, колеса окуті і нечуті поручає парова фабрика Дзюбинський і С-ка Трушевичі-Ніжанковичі. 660 5—5

ВЕЛИКИЙ ДОХІД для інтеліґентних і метких людей в кождій місцевости дає акзізиція оголошення (заняття рівнож в свобідних хвилях). За поясненням звертатися до експедиції оголошень „Ест", Станиславів, Асника 1. 667 3—3

ПОЗІР АМЕРИКАНЦІ! Продам дуже добре проспоруючий першорядний готель, ресторацію, каварню з приводу виїзду за границю. Зголошення приймає експедиція оголошень „Ест" Станиславів, Асника 1. 677а 3—3

ПЛУГ ПАРОВИЙ КОМПЛЕТНИЙ в доброму стані на продаж: Плуг-„Ест" Станиславів. Асника 1. 677б 3—3

ДВОХ кравецьких челядників приймe кравецька робітня українського Дому Інвалідів, при вул. Софії 25. — Зголошення сейчас. XXII 2 3

ПРЯМОДЕРЖАКИ для шкільної молоді проти творення горбів. Гумові панчохи на жилаки ніг. Черевні опаски на гумах для жінок. Бандажі системи д-ра Леведана проти найбільшого випадання матиці. Бандажі руптурові (Leistenbodenbruch) і т. п. Цінники даром Б. Полячек, Самбір 105. 7-7

ЧЛЕН редакції „Діла" просить в української інтеліґентної родини одну кімнату. — Адмістр. „Діла".

ПОШУКУЮ сейчас інструкторки для 3 учениць з кляси III, V і VI ґімназ. Винагорода після умови. — о. Юліян Адріянович Тустанович. 714 3—5

СОЛІДНОГО інструктора (-рки), що приготовив би ученицю VII. кл. ґімн. до семинаріяльної матури пошукує гр. кат. ур. пар. в Несторовичах п. Озірна. — Ціле удержання і 15.000 мп. міс. Обняття посади сейчас. 698 3—3

ІНТЕЛІҐЕНТНА особа приймe місце заряду домом та займеться дітьми у вдівця. Зголошення до Адміністрації під „Лагідність". 732 1—1

ДВОПОВЕРХОВА нова камениця з городом садом у Львові на продаж. Відомість у Священ. Касі у Львові Ринок 10. 731 1—1

КОНЦИПІЄНТ, з трилітною провінціональною практикою глядає посади. Т. Т. poste restante Крукеничі к. Мостиск. 730 1—3

ВАПНО, цеглу, дахівку, бляху, цемент, машини, мотори, вальці, каміння продає „УБУС" Львів, Оссолінських 6. XVI 1—20

ІНТЕЛІҐЕНТНА родина приймe на сталію панночку тільки з інтеліґентної родини (найрадше священичої). Батьківська опіка запевнена. — Інформації в Адміністрації „Діла". 727 1—2

КАМЕНИЦЮ триповерх. двофронтову в центрі Львова продам без посередників. Пл. Бернардинська 11. (робітня обуви). 737 1—2

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Адвокат і оборонець в карних справах

Д-р Степан Баран

веде адвокатську канцелярію

В ТЕРНОПОЛІ, вул. 3. МАЯ ч. 5.

(готель Адлера, побіч Нар. Торговлі). 67 10-?

ЗАЯВА.

Заявляємо цим, що ОМЕЛЯН ЗАЛУЦЬКИЙ засуспендований нами, як член Управи ще дня 24. червня ц. р. і за його вчинки чи вобовязання не беремо ніякої відповідальности.

Коломия, 7. вересня 1922 р.

Надзірна Рада „Добробуту" реєстр. Т-во з обмеж. порукою в Коломиї.

З причин від нас независимої

Надзвичайні Загальні Збори

реєстр. Т-ва з обм. пор.

„Добробут" в Коломиї

котрі мали відбутися дня 24. вересня ц. р. відбудуться в неділю дня 1. жовтня ц. р. о 3-ій по пол., згл. о 4-ій год. по пол. без огляду на число членів у конторі Т-ва зі слідуючим денним порядком:

1. Відчитання протоколу з зборів членів основателів.
2. Звіт Управи з дотеперішньої діяльности.
3. Звіт Ревізійної Комісії.
4. Уділення абсолюторії членам Управи та Надзірної Ради.
5. Вибір Надзірної Ради та затвердження ново вибраної Управи.
6. Запити і внески.

Члени одержать почтою повідомлення, котрі необхідно принести з собою, як леґітимацію.

728 1—1 НАДЗІРНА РАДА Й УПРАВА.

ПОЗІР ЯВОРІВЩИНА!

Дня 27. IX. 1922 р. о 3 год. пополуд. відбудуться

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ КРУЖКА У. П. Т.

в салі „Народного Дому".

Порядок дня слідуючий: 1) Відчитання протоколу із попередних Загальних Зборів. 2) Звіт уступаючої старшини Кружка. 3) Вибір нової старшини кружка. 4) Внески і запити. — З огляду на вагу справ, які порушаться на зборах й на конечність порозуміння й вирішення їх численно, що вся інтеліґенція і свідоме селянство візьме участь в Зборах. Запрошень не висилається. — Старшина Кружка УПТ. 733 1—1

Звісна першорядна українська цукерня

692 2—5

:: Данила Стецькова ::

при вул. Миколая 7.,

поручається українській Публиці.

Перша львівська парова ФАБРИКА МИЛА

Р. РЕДЕРА

ЛЬВІВ, вулиця Пансьна ч. 7.

Поручає знані зі своєї доброти мила до прання з витиском „РЕДЕР", що містить у собі 65%, товщу найліпшої якости.

1-3 XXIY.

ЦЕРАТИ відпрасовані і на метри

фіранки	капи на ліжка
портієри	обпуси
хідники	меблеві матерії
дивани	матераци і сінники
лінолеум	стори до вікон

1-9

ТАПЕТИ в найбільшім виборі поручає

Е. Кіччaгес і А. Марґулес

Львів, Сикстуська 18.

: ЗЕРНЯТА :

сливок, яблок і грушок зі сирих овочів закупить

1—2 735

САДІВНИЧО-ОГОРОДНИЧЕ ЗАВЕДЕННЯ

А. Терпиляка, Залуква-Галич.

Українські Ґаздині!

ПОЗІР!!!

Купуйте всі споживні товари лише у наших Інвалідів у ЛЬВОВІ

при вул. Валовій 31.

Не жалуйте кілька кроків ходу. — Товар першої якости по конкуренційних цінах.

1—10 XXI.

Памятайте про народний обовязок!

За редакцію відповідає Володимир Целевич

З друкарні Спілки „Діло“ Львів, Ринок ч. 10.